

Основні принципи, тематична спрямованість: захист інтересів скривджених, принижених, знедолених і несправедливо ображених, юридичні консультації

МАЛОЗАХИЩЕНИХ

Загальнодержавна інформаційна громадсько-політична газета. Засновник ГО "З'єднання борців "За справедливість"

ТАЛАНОВИТІ ЗЛОЧИНЦІ – СУДДІ, ПРОКУРОРИ, МІЛІЦІЯ, ДЕРЖАВНІ ВИКОНАВЦІ Й ІНШІ ДЕРЖАВНІ ЧИНИ

Звідки у цієї біді ноги й чому такий висновок? Бо, саме до такого висновку прийде будь-хто, якщо зробить аналіз справ у стосунках між малозахисними та мафіозними та корумпованими структурами, з якими малозахисних зводять доля на кожному кроці. Вершок же цього мафіозно-корупційного гнояка: 1) в судах, прокуратурі, міліції, державних виконавцях; далі 2) в БТІ, нотаріусах, соцзахистах, центрах зайнятості, міських та районних різних відділах місцевої влади; 3) банки, бізнес структури, підприємства, комерційні структури...! Усе це, під крилом управління, міністерств, адміністрацій Президента та голів і рад народних депутатів.

Треті годують перших, та з їхньою допомогою обдирають малозахисних (мається на увазі не лише малозабезпечених, а усіх, хто з якоїсь причини на даний момент в немілість попав). Другі ж мовчать, бо входять в пай злочинців від перших та третіх у кожній справі, що їх стосується, а крім цього ще й самі є здирниками з людей чесної праці.

Оце та ще радянська машина, яка з часів перебудови втратила хоч якусь структуру комуністичного контролю, який був не для комуністів, а лише щоб людина праці не крапа, або крапа з дозволу, але щоб всі блага потоком текли у ешелони партійної влади, струмочками з сіл, міст у районні, в обласні та державні (тобто, в їхні кишені). Там вже, від людини праці, була повна таємниця кому, що і як ділили, а верхи таємно один одного зідали за доступ до цього великого корита. Але то було. На даний час й такої правлячої партії нема, а оце, нею вирощене (усе, крім мов партійного, але контролю) не зникло, а перейшло далі у відверто злочинні структури, які талановитіші у злодійстві, тому стали потрібними тим від влади, що крали тоді, а тепер не вмлі. Ось і стали висувати в кандидати навіть відкритий авторитет криміналу типу Януковича по всій висоті державної влади, починаючи з села, містечка й до Києва. Не про Партію Регіонів тут тільки йдеться ні. В усіх партіях є той комуністичний корінь і нова злодійсько-олигархічна кавкаса.

Богу дякувати є Європа, є проЗахід і розвинутий проСхід, які все це спостерігають та на, ними вироблену, кращу стежку, що веде до доброту, стати допомагають. Але ж вони нашої біді не знали, настільки, щоб врахувати її особливості сповна. Тому Україні не досить настанов із-за кордону, Україна мусить сама знайти протиотруту своєму злу.

Вільний сьогодні від відповідальності суддя, тісно пов'язаний у вищеописаній структурі, легко робить вільним злодійство в тюрмах справжніх злочинців майже нема (окрім тих, хто й злодіям

від влади перешкоджає вільно жити), і так саме легко робить з чесних людей праці правопорушників і злочинців.

Візьмомо описану в газеті ВМ справу шахрайства і арешту. Хто шахрай, хто потерпілі і хто арештований? Є очевидні речі, потерпілі Тетяна та її син Андрій Вялих, але, в угоду шахраям, потерпілих виселяють державна виконавча служба (ДВС) за допомогою суду, прокуратури і міліції. Виселяють з грубим беззаконням. Один приклад, суддя Ходоровський Б.В. не вписує у виконавчий лист Вялих Андрій виселити, не вписав це у свої виконавчі документи і заступник начальника ДВС Гордійчук С.М., - але міліція бачить це і виселила Андрія. Все це явне беззаконня проходить на очах прокуратури і місцевої, і обласної, і генеральної, але жодна з них не реагує на повідомлення про злочинне виселення Вялих Андрія. Також все це явне беззаконня проходить на очах слідчих органів міліції і місцевої, і обласної, і МВС, але жодна з них не реагує згідно закону на повідомлення про злочинне виселення Вялих Андрія.

Того ж, хто став проти беззаконня на захист потерпілих арештували.

Поскаржився арештований голові апеляційного суду Хмельницької області Леванчуку М.О. (член Ради суддів України) і що? Арешт, каже, правильний. У скарзі розписано багато беззаконня, а він одне вигородив, про те що протокол про адмінпорушення сфабрикований і про те брехливо каже "не сфабрикований, бо нема підтвержень". Як і ще підтвердження треба, якщо в протоколі записані 3 свідки, які кажуть, що не бачили ні того, що складав протокол, ні того, на кого він складений, і вказують, що той протокол складено в кабінеті не міліції, а заступника начальника ДВС Гордійчука С.М. Сказали свідки це у мікрофон на суді, і в скарзі скаржника вказано що, де і як. Ще пише, що захисник потерпілих погрожував сокирою. Як же голова апеляційного суду це встановив, якщо йому у скарзі написано й ніхто цього (навіть шахрай) не заперечує: сокиру принесли вони, в руках у Войтка її навіть не було, більше того, саме Войтко застерігав: "заберіть звідси сокиру", бо Гордійчук провокував: "я знаю, що Ви можете і сокирою..." (у листопаді 2002 року, за вказівкою тоді заступника губернатора Івана Гладуняка, він з міліцією вже приходив незаконно арештовувати на квартиру до Войтка і той з сокирою в руках їх вигнав з хати, а після цей арешт був судом визнаний незаконним).

Як же це суддя не відрізняв застереження від погрози? Чи ж Войтко бігав за кимсь з сокирою, чи замажувався нею, чи хоч тягнувся до неї? Усе знято на відеокамеру (не Войтком, а міліцією) і про це написано у скарзі,

то якого ще підтвердження треба?

З його (Леванчука) легкої руки суддя Ходоровський Б.В. вдруге вчинив беззаконня протилежне вимогам ст. 291 КУпАП. Згідно з якої строк 15 днів арешту не зупиняється на час оскарження, а за постановою про арешт він почався 07 липня: („Войтка Анатолія Григоровича за ст.185 КУпАП піддати адміністративному стягненню у вигляді п'ятнадцяти днів адміністративного арешту. Адміністративний арешт обчислювати з 16 годин 10 хвилин 7 липня 2008 року.“). То як же арештовувати 08 серпня через 33 дні, коли строк постановою визначено 15 днів? Закон чітко передбачає у яких випадках строк дії адмінпокарання призупиняється і такого, як цей, там нема. Войтко не хворів, не ховався, ходив на роботу, 08.07.08р., біля першої години, був в апеляційному суді. Якщо суд знав, що діє законно, то що йому перешкоджало арештувати там в Хмельницькому, чи будь-де у визначний судом 15-денний термін арешту?

Очевидно, що суддям Леванчуку і Ходоровському треба продемонструвати зверхність беззаконня суддівського над головою Ради громадської організації "З'єднання борців "За справедливість", головою редакційної ради газети "Вісник малозахисних", який завдає їм клопоту захистом справедливості для малозахисних у багатьох справах висвітленням свавільного беззаконня суддів у справах з малозахисними. За яку справу бралися борці за справедливість, то у кожній фінал яскраво демонстрував беззаконня цих суддів. Ще більше бісить їх, що ж все висвітлюється в газеті і її читають тисячі. Ось чому судді не зупинилися у свавільно беззаконні, а дивлячись, що Войтко вказав у скарзі, як порушення і зробили, наче воно було. Та воно настільки все явно сфабриковане і нестикується з законом, що соромно й писати на люди. Наприклад, довідка міліції про арешт була вперед розяснення суду на запит міліції чи законний арешт, й сам арешт був вперед такого розяснення, і постанови від 08.08.08р. про арешт 08.08.08р. явно не існувало під час арешту, і це не лише з самих документів очевидно, а й усе ж зафіксоване у відеозаписі, який зробила сама міліція. Ці, на наш погляд злочинці в мантиях і в пагонах, не розуміють певне, що чим більше брехати, то тим більше брехні.

Але, що ж робити малозахисним, для захисту від амбіційно утверджених в традиціях беззаконня свавільців? Борці за справедливість зо 10 років боротьби з цими талановитими на злодійство суддями, прокурорами, міліцією і т.п. і т.д. дійшли висновку, що гарні закони європейського зразка, які не давай не дятимуть, бо треба, щоб наші європейським нічим не уступали, але особливо треба, щоб й українські реалії враховували.

Пропонуємо

1. Для суддів, у Закон про судоустрій внести наступне „Суддя, який вчинив дію (бездіяльність), приймаючи судові рішення (постанову, вирок, ухвалу тощо), а вона визнана (будь-коли) незаконною чи неправомірною і якщо це відбулося впродовж 18 місяців (будь-коли) двічі, не вправі бути суддею і займатися юридичною діяльністю. Проти нього має бути порушена кримінальна справа

з повідомленням про це потерпілих від незаконних судових рішень і про їхнє право прийняти участь у справі та виставити свої вимоги. Для судді, що розглядав скаргу на рішення судді нижчої інстанції, або для судді, що розглядав справу не одноособово навіть у першій інстанції, така ж норма діє з першого разу.”

2. Для посадових осіб прокуратури, в Закон про прокуратуру внести: „Якщо діями або бездіяльністю посадової особи прокуратури, по скарзі будь-якої особи на незаконне рішення (ухвалу, вирок, постанову, наказ тощо) будь-якого державного органу (в т.ч. і суду) приховане порушення закону, на яке йому скаржник вказував, а після це ж рішення (ухвала, вирок, постанову, наказ тощо) визнано незаконним у встановленому законом порядку, то така посадова особа прокуратури більше не вправі займатися юридичною діяльністю і проти нього порушується кримінальна справа за зловживання службовим становищем”.

3. Для посадових осіб міліції, юстиції та всіх інших державних органів, які розглядають скарги на порушення законів під час прийняття рішень (вироків, постанов, наказів, ухвал тощо) у відповідних законах внести: „Якщо посадові особи державного органу при розгляді скарги не визнали порушенням закону, на яке вказував скаржник, і не вжили передбачених законом заходів для негайного зупинення беззаконня та притягнення винних у прийнятті незаконних рішень до відповідальності, а після - це саме рішення (вирок, постанову, наказ, ухвалу тощо) визнано незаконним у встановленому законом порядку, то державний службовець, який розглядав скаргу, позбавляється права працювати у цій галузі взагалі, а у будь-якій іншій на посадах, які пов'язані з розглядом скарг. Проти такого державного службовця порушується адміністративна чи кримінальна справа, незалежно від наслідків і без права на амністію.

Будь-який державний службовець, який під час виконання службового обов'язку із застосуванням сили до людини, почув заяву від будь-кого про незаконне поведіння з людиною, але не доклав зусиль щоб пересвідчитися у правдивості заяви і щоб негайно зупинити беззаконня та організувати розслідування причин порушення закону, а якщо самостійно неможливо, то щоб доповісти про це вищій посадовій особі – несе відповідальність за незаконну діяльність (бездіяльність) щодо застосування сили, якщо після, будь-коли, така дія чи бездіяльність визнана, у встановленому законом порядку, як протиправна.”

Як бачите, люди добрі, побороти зло, навіть те, яке чиниться талановитими злочинцями - суддями, прокурорами, міліцією, ДВС й іншими чинами, дуже реально. І це по-Божому, зло перемагати добром, адже право і правосуддя, як і правда, у Бога, серед добра, на першому місці, і чинити їх треба нам – людям, а Бог не забариться з допомогою.
Іван Висновок

ВІЙСЬКОВА ДРУЖБА ХОЧЕ СТАТИ Й ЦИВІЛЬНОЮ

Шановні мої, дорогі спів службовці і Дембеля міста Євпаторії з в/ч учбового центру за адресою: Товарна станція "Євпаторія" 5-те авіа містечко!

Я читач газети "Вісник малозахисних", знаю, що багато серед Вас борців за справедливість, стійких у правді, завжди радих допомогти малозахисним, тому, гадаю, знайти Вас за допомогою саме цієї газети.

Великий і сердечний привіт від фотографа дяді Яші, хто мене пам'ятає по фотографіях в/частини, які я Вам часто робив. Прийміть мої сердечні вітання і від душі бажаю Вашим сім'ям здоров'я, щастя, і удачі в Ваших справах і житті! Буду радий, якщо в двох словах зателефонуєте по моему кишеньковому телефону **80664177538**

Ваш, колишній тато і мама у в/частині – **Джемелов Якуб Нурієвич**

АТОМНИКИ НЕХТУЮТЬ ЖИТТЯМ НАСЕЛЕННЯ І

Жителі цієї чи іншої місцевості не хочуть, щоб атомну електростанцію будували у них. Навіть тоді, коли перемагає перед глуздом меншості жадність більшості, щоб отримати значні пільги та серйозні гроші на розвиток своєї території, не всі поступаються своїм правом на здорове життя. Ось Острозька організація Всеукраїнського об'єднання ветеранів з Рівненщини, що поруч з Хмельницькою АЕС, запропонували голові районної ради Інні Гвізда визнати Острозьчину «Зоною ризику» й, по суті публікації, вони запитали, чому їм пропонують будівництво ще двох блоків, коли й від тих двох вже життя нема? Звичайно, що генеральний директор ХАЕС Микола Панащенко, хоч звернення не до нього безпосередньо, відповідає (в газеті «Життя і Слово» № 65-66 від 16 серпня 2008 року) населенню грамотно. Звичайно, не так щиро, що атомники все більше виділяють коштів для того щоб, вже масово вмиряючи без імунної системи своїх організмів, громадяни України осліпили й оглухли на цю біду та тішилися тим, що декому вистачає коштів на ліки, лікування, мають де лікуватися, а хто не вилікувався — отримуають на похорон в гарних гробах і з гарними процесіями. Та й для чого б це так йому писати? Зрячі — самі бачать, бо самі лікують, не виліковують і закупають своїх рідних та близьких, а незрячим і тим, кому гроші життя й здоров'я замінують, то їм саме й про щедрість атомників треба відповісти. Звичайно про щедрість, залежну від того, чи будуть будуватися ще два блоки, але відповідь має бути тими обіцянками, яких жадібні прагнуть або й ще більшими — такими, про які не мріють навіть. Тоді, запроданці, стають на бік тих гроші, зароблені на біді цілого народу або й вкрадені з цієї біді, бо як вже багаторазово публікується у різних ЗМІ, що чи не найбільше мільярдів і найбільш безкарно в Україні крадуть саме на АЕС.

Ми ж спробуємо вгадати, чому активізувалася ця провокація з будівництва ще двох блоків.

За матеріалами Інтернет видань, зокрема, газети «Українська правда» (заснована колись Гонгадзе), згадаємо нетішинця Юрія Недашковського, який працював у 1997 — 2000 роках на різних керівних посадах на ХАЕС, включаючи й гендиректорське крісло на Хмельницькій АЕС, а також двічі (з липня 2000 до лютого 2003 та з лютого 2005 до 2006 року) займав посаду президента ДП НАЕК «Енергоатом», а після останнього звільнення працював заступником міністра палива й енергетики України. Чому треба згадати саме його, бо саме він сьогодні взяв кермо атомною енергетикою України знову у свої руки. Так ось. Програма модернізації і підвищення безпеки енергоблоків атомних електростанцій, що діяла в 2002-2005р.р. була профінансована тільки на 30% і виконана лише на третину. Та не про це думав Юрій Недашковський і компанія. А думав він про власний «бізнес», який заробляв зі своїм близьким оточенням на крадіжці обладнання спочатку з рідної

Хмельницької АЕС. Це обладнання перемаркірували (перебивали заводські номери) і через підставні фірми продавали його на інші станції. А якщо покупців не знаходилося, то купували і самі у себе.

1999р. разом з тодішнім головним інженером ХАЕС Володимиром Софіюком вони украли на станції конденсаторну установку до парової турбіни вартістю 4,8 млн. доларів, яка була призначена для встановлення на 3-у енергоблоці ХАЕС. Як відомо з матеріалів кримінальної справи, керівники станції вступили у злочинний зговір з громадянами республіки Молдова Лашком В.Г. та Придністровською Молдовською Республікою Яструбовим і Білопольським. Щоб створити видимість законності вивозу обладнання з території станції, між ХАЕС і Дніпрозержинським ВВТ «Енергетика» було укладено бартерну угоду №126/455 від 16.06.2000р., згідно якої ХАЕС поставила цей конденсатор в обмін на циліндр високого тиску до парової турбіни К-1000-60/3000. У серпні 2000 року, коли В. Софіюк уже тимчасово виконував обов'язки гендиректора ХАЕС, Яструбов і Білопольський вивезли зі станції окремі частини конденсатора, чим нанесли державі збитки на 15 млн. грн. По вказаному факту слідчим відділом СБУ порушена кримінальна справа №232 слідчим відділом СБУ, в рамках якої були відкриті кримінальні справи проти Недашковського, Софіюка, Лашка, Яструбова, Білопольського та інших.

Після призначення у 2000 р. на посаду президента НАЕК «Енергоатом» Недашковський доклав зусиль, щоб деякі справи були закриті. А призначений ним уже гендиректором ХАЕС Софіюк продовжив розпочату справу по розкраданню власності станції. 5 вересня 2001р. між ХАЕС та Львівською «Пірамідою» було укладено завідомо збиткову угоду №1003/113/222-ДХ2 на модернізацію статора турбогенератора енергоблоку №2 і поставку комплектуючих до нього на загальну суму 26,2 млн. грн. Вартість комплектуючих до статора турбогенератора виробництва фірми «Alstom» склала біля 12 млн. грн. (завищення ціни склало по приблизному підрахунку 10 млн. грн.). Появилася чергова кримінальна справа. Софіюка затримали, із СІЗО він вийшов на підписку про невиїзд. Слідство (пише в 2007р. газета) продовжується до цих пір.

Після Юрій Недашковський разом зі своїми товаришами по енергетичному блоку уряду Сергієм Ерміловим, Юрієм Проданом, Іваном Плачковим та іншими демонтували і продавали через підставні фірми уже встановлене обладнання на недобудованій Кримській АЕС. По цих крадіжках також порушувались кримінальні справи. Але в залежності від політичної ситуації вони то припинялись, то активізувалися.

700 тис. грн. державних грошей атомні функціонери вкрали при постачанні обладнання на енергоблоки №1 і

№2 Рівненської АЕС в період червня серпня 2006р. разом з харківськими ділками від бізнесу і виробництва ДП «Завод ім. Малишева», що розкрили співробітники харківської СБУ. Але справа знову до суду не дійшла. Керівник секретаріату Президента В. Балого зателефонував Наливайченку і попросив закрити кримінальну справу.

Остання кримінальна справа, пов'язана з Недашковським під час минулого перебування на посту голови «Енергоатома», стосується заволодіння державними коштами на суму 65 млн. грн. керівними особами компанії. Вони перевели гроші на фірми «Орбіта» і ПТЗ «Укртяжмаш» нібито на закупівлю обладнання для атомних станцій, а насправді перевели їх в готівку, а вищезазначені фірми самоліквідувалися. Заведена кримінальна справа по ст. 190 ч. 4 ККУ (шахрайство в особливо великих розмірах) і знову через великих покровителів так і не доведена до суду.

Ремонт розбитого Недашковським 24 листопада 2005 р. автомобіля Lexus LX 470, номер 333-19 КТ обійшовся державі в 184 тис. 974 грн.

Його колега Іван Плачков розгорнув на своїй малій батьківщині в Болградському районі Одеської області, викупивши на заповідній території десятки тисяч гектарів землі, масштабне виробництво вина і горілки із власних виноградників. Щоб закономити на електроенергії, Іван Плачков вирішив побудувати собі парогазову станцію. Кабмін видав постанову підписану Єхануровим, яка зобов'язала «Енергоатом» профінансувати це будівництво. Недашковський, який неодноразово відпочивав у Плачкова, не заперечував. Ще й поставив директором недобудованого об'єкта свою людину Віктора Сапронова.

І нарешті він підписав (без директиви уряду) нову Методику формування ціни на ядерне паливо, прив'язавши її до світової ціни. В результаті чого ціна на ядерне паливо виросла майже на третину. Після цього його перевели на посаду заступника міністра. Хай крутить справи далі на користь свою і олігархів з енергетичного середовища.

А що залишається для народу? — Радіація!

Оцеї матеріал, за матеріалами Інтернет видань, зокрема, газети «Українська правда», заснованої колись Гонгадзе - Марини Станкевич, ми публікували минулого року, коли ще пан Недашковський не кермував атомом. Але нашої владі саме такі очевидно потрібні, то ж — керує. Днями, саме в той тиждень з 08.08.08р. по 15.08.08р., коли Анатолія Войтка — голову Ради «З'єднання борців за справедливість» та голову редакційної ради газети «Вісник малозахищених», який активно виступає проти будівництва ядерних блоків, надумано незаконно тримали у міліцейській тюрмі міста Шепетівка, проводилися в місті Нетішині і в обласному центрі м. Хмельницький провладно-громадські заходи щодо добудови третього та четвертого енергоблоків ХАЕС.

Здоров'я, життя — чи ядерна енергетика?

Дозволу на БУДІВНИЦТВО НОВИХ ЯДЕРНИХ БЛОКІВ громадяни не давали. Держава ж повинна брати такий дозвіл та пам'ятати, що метою є встановлення вимог забезпечення безпеки не ядерним блокам, а людям та довкіллю. При цьому має бути врахований достатньо повний комплекс екологічних та економіко-соціальних чинників, гарантуючих безпеку людям і довкіллю, що базується на вже існуючій небезпеці вимирання та різкому збільшенню хворобливості. Адже, як публікує пан Панащенко, у той час, коли в США смертність від хвороб серця і судин «знизилася на 60%» (там відмовилися від будівництва АЕС ще в 70-х роках), в Європі (якій чимало дістається й від діяльності української атомної енергетики) «зниження досягло понад 30%», а в Україні за цей період смертність від хвороб серця і судин зростає на 40%. З цього й дурню видно, що успіхи боротьби українців за вимирання — більші, ніж ж успіхи боротьби зі смертністю в розумному світі. Перед тим, як вести мову про звернення до громадськості за дозволом на будівництво нових ядерних енергоблоків, треба гарантувати безпеку людям і довкіллю, а не ядерній енергетиці, з політикою жадоби наживи навіть на безпеці людства. Такою гарантією може бути повна ліквідація негативних наслідків Чорнобильської катастрофи за рахунок ядерної енергетики, яка ту біду спричинила, а не за рахунок податків населення, яке страждає від неї. Керівництву НАЕК «Енергоатом» треба, перед будівництвом нової біди, звітуватися перед людьми, якого масштабу він дав і дає біду ту, яку людство споживає. Власне, по суті змісту публікації в газеті «Життя і Слово» № 25-26 від 29 березня 2008 року, це турбує населення Острога, але генеральний директор ХАЕС робить вигляд, що не розуміє. Чому ті дані, про викиди від діяльності ХАЕС в її околицях (у селах і містах місцевості зони ризику розміщені датчики), які ось уже декілька років збираються на телевежі в Острозі, не доводяться населенню тих самих околиць автоматично? Чи ця інформація не стосується здоров'я і життя цього населення? Хіба не їм вона в першу чергу потрібна при біді? Хіба це не яскравий приклад того, як атомники ховають від населення правду про загрозу і що атомникам не можна вірити? Розуміло, що збирається ця інформація для АЕС, щоб якомога швидше застосувати завчасно передбачені заходи приховання від населення правди про викид.

Чому українцям терпіти ядерну наругу з її небезпеки? Очевидно, що це треба лиш ядерним мішкам, і якщо люди цю біду експерименту на собі не зупинять, то будуть випробовувати далі свою долю і долю своїх поколінь щодо здоров'я і життя.

Щорічно атомними науковцями виконується аналіз позапроектних аварій на АЕС (ТОБТО, ЦЕ ТАКІ АВАРІЇ, ЯКІ ФАКТИЧНО ВІДБУВАЮТЬСЯ, АЛЕ ЯКИХ НАВІТЬ НЕ ЗМОГЛИ ПЕРЕДБАЧИТИ). Слово «аналіз» означає,

що їх за рік буває не одна. Скажіть хто зможе, назвіть хоч один ЗМІ: чи то телебачення, чи радіо, чи журнал, чи газету, де б було повідомлення про цей аналіз? Назвіть хоч один випадок НЕ ПОЗАПРОЕКТНОЇ, а хоч проектної аварії, про який би інформували населення? На Хмельницькій АЕС в одному цеху РП 2007 року померло 4 працівники, — де про це повідомлено? Хоч про один випадок? Навпаки пан Панащенко хизується: «Відповідально заявляємо, що перевищення встановлених державою норм викидів радіоактивних речовин за всю історію існування ХАЕС не було». Чому б йому не навести статистику, скільки, колишніх працівників АЕС — вже померло, в якому віці, якими вони прийшли на станцію, як їх відбирали по здоров'ю, скільки колишніх працівників стали каліками? Скільки дітей вродилося неповноцінних, скільки не вродилося у працівників ХАЕС і померло при родах? Скільком груди, ноги повідрізали? Чому довкілля гине? ... Таких запитань можна ставити багато і ця інформація не може бути таємною, а навпаки закон зобов'язує її надавати і забороняє (вважає за злочин) не давати. Надайте будь ласка пане Панащенко, порівняйте із цими показниками в Німеччині, наприклад, чи взагалі — Європи, чи Японії, Америки.

Деяка інформація населення йде про небезпеку злочинних пухлин від діяльності АЕС, але світу добре відомо, що найперше йде враження крові, імунної системи, а далі гине той орган, який слабший в конкретному організмі. Інфаркти, інсульты, діабети, тромби, зоби, раки... Вже давно більше половини населення вмирає не по старості. Ось чому українці не знанням, а передчуттям скептично оцінюють рівень «безпеки об'єктів ядерної енергетики» та ступінь відповідальності їхнього персоналу. Негативне ставлення людей до АЕС спричинене реаліями сьогодення: хворіють і вмирають люди, забруднене довкілля, спустошені райони Полісся навколо Чорнобиля тощо. Горе статисти, наче опитуючи людей (справжні опитування робляться не вибірково тих, хто хоче будівництва) про дозвіл на будівництво нових енергоблоків, лицемірять, готують (зобмудують) людську думку, опитуючи лише в зоні АЕС, де більшість пов'язана з її діяльністю і лише тих, хто вмире і вся родина вимре, а він — від АЕС не відмовиться. Хоча тут частіше мруть, та більш залежні від діяльності АЕС. Атомні мішки не тільки підвищують ефективність форм лже-інформування громадськості, але змінили «підходи до просвіти населення та співпраці з громадськими організаціями, пошуку та запровадження нових, дієвих методів конструкторного впливу на громадську думку та її врахування при прийнятті рішень у сфері забезпечення безпеки використання ядерної енергії». Ось так, раніше будували радіаційні укриття, а тепер пере-

продовження на стор. 3

З Д О Р О В ' Я М Т А Г Р А Б У Ю Т Ь Д Е Р Ж А В У

конують про "ядерну безпеку", та так активно переконують, щоб склалося враження, що без АЕС — небезпечно жити! Атомники, деякі, дійшли у своїх намірах заволодіти психологією населення у ставленні до АЕС так далеко, що пропонують інформаційні центри атомної та радіаційної безпеки будувати у вигляді духовних закладів церков, костельців, Покрови, Чудотворця... А думайтеся люди, як вони придумали називати: «ядерної і радіаційної безпеки». Не безпеки, а безпеки! Ось ми безпечно вмираємо, і громадськість поки що майже не протистоїть їм, хіба що молодіжними клубами мертвих на цвинтарях, а ті, хто ще не вмер, мовчать навіть тоді, коли їм вже повідрізували, кому ноги, кому груди... Жаль й тих, хто ще не вродився, бо нема їм кому захистити. Навпаки, щоб смертність в очі не кидалася, підвищують народжуваність, і справді підвищили вдвічі і більше та, хоч смертність швидше зростає за народжуваність, пропонують їй далі будувати ядерні блоки, які, хто б що не говорив, звичайно не зменшать, а поповнюватимуть все більше, ще навіть невивченою бідою, знищення людства і довкілля.

Так, знищення. В місті Нетішині, що біля ХАЕС, як став аварійно блок, рано йдеш на роботу лежить горобець догори ніжками, на обід йдеш, неподалік цього місця, лежить голуб боком (так в Чорнобилі лежали ворони, ще іноді ногами дригали), тарганів раніше позбутися ніяк не могли, а вже нема, й мух стає проблема побачити. Не випадково це, бо після Чорнобильської катастрофи експерименти на мухах проводили, і результатом було їхнє безпліддя вже через три роки! А як виздыхують у нас бджоли, кури, кролі...? Яка вода, яке повітря? Чому все замовчується, за чий кошти? Сади й ліси гинуть, дика флора і фауна гине. Пан Панащенко бачить Китай, курячий грип, як там декілька курок померло, а те, що в Україні робиться, — хіба йде у порівняння?

Інформація про ефект розвитку сучасних альтернативних видів енергії все ж до українців доходить, тому є надія на Бога, що байка атомників про: "особливу актуальність інформування громадськості з питань ядерної та радіаційної безпеки та необхідність підняття статусу цього питання до загальнонаціонального", "розробити й прийняти та послідовно впроваджувати Державну цільову програму" — не пройде. Куплена атомниками держава, дає ще й бюджетні (людські) кошти на грамотне приховування небезпеки від ядерної діяльності, розробляючи і впроваджуючи та пропагуючи їхні проекти розвитку, але є вже й ті, розумні по Божому люди, хто по справжньому піклується про безпеку людей і довкілля. Дасть Бог їм ставатиме більше і вони донесуть людям правду, а правда — перемаже!

Для безпеки людини й довкілля треба провести дослідження наслідків небезпеки, яку вже спричинила ядерна

енергетика та дослідження, як цієї небезпеки позбутися. Треба нарешті дати відповідь, чи допустимий такий ризик, як експлуатація АЕС — за відсутності гарантії безпеки і повсякчасного забруднення довкілля радіацією. Адже, знову ж, хто б там що не говорив, а викиди радіації в атмосферу постійні, і осідає більше ця радіація таки в Україні. Для чого розвивати нам ядерну енергетику, коли є альтернативні джерела енергетики, які набагато легше обходяться людству і довкіллю?

Ми можемо розвивати у горах і степах України й вітряну енергетику, і сонячну, і... теплову нафтогазову, і біологічну тощо. Українські вчені-геологи уже не один рік пишуть про те, що в районі Чорного моря є колосальні запаси нафти й газу, родовища, яких, слава Богу, не зачепили в часи СРСР. Але й за роки незалежності України ніхто не взявся їх розробляти. А що запаси є (!) свідчить хоча б той факт, що Росія дуже хоче, аби ми спільно користувалися акваторією Азовського моря, а Румунія претендує на острів Зміїний. Показують іноді по телевізору й інші місця України, де корови між калужою з нафти пасуться. Про потенціал України розвивати відновлювану енергетику ми вже не раз писали, остання публікація у ВМ № 11 (113) на нашому сайті.

На Громадській Раді в 2007р. Оленою Анатоліївною Миколайчук, - керівником ДКЯР, сказано, що будувати блоки не будуть — надто дорого, ризиковано і не вигідно. Невідомо нам, що вона тепер каже, але якщо зважити на це і що ці блоки (кожен) спроможні знищити світ, то чому б не бути хоч подібними розумом, стосовно економічної вигоди, на рівні атомних асів — Недашковського, Сапронова, які свої підприємства забезпечують електроенергією від альтернативних джерел енергії — збудували собі парогазову станцію.

Населення, ближче до АЕС, знову дурять тим самим. Робочими місцями, про які вже на двох блоках яскраво показали, що кожен добавив по півтори тисячі безробітних, адже тих, хто будують атомного монстра завжди більше, ніж тих, хто буде експлуатувати. Що надалі буде постачатися тепла вода, але її з двома блоками буває довше нема, ніж з одним. Точно зростає катастрофічна й без цього соціальна прірва між тими, хто працює і не працює на АЕС, ще більш зростає залежність розвитку підприємства від послухності атомному монстру, і аж ніяк не дадуть вродитися іншим галузям виробництва, які б дали можливість жити місту незалежно від АЕС. Сьогодні вже хочуть брати з населення всієї України гроші на будівництво блоків так, як брали на будівництво другого. Тобто підвищивши плату за електроенергію і вкравши звично з цих грошей більше ніж би використали. А це мільярди, і (до речі) хоч всім відомо про цю глобальну крадіжку, але ж нікого не "посадили" навіть на 15 діб. Очевидно, що такі злочинці, для прокурора — хліб.

Гарантовано буде: збудують школи (чи буде в них кому вчитись — ?), навчать роботи та не дадуть роботи; збудують лікувальні та профілактичні заклади, збільшать лікарняних ліжок, інтернатів для інвалідів, диспансерів...; розширення цвинтарів та відкриття нових, покращаться підїзди до них, можливо й освітлять туди дороги й обсаджать гарними квітами і, при потребі, безплатно (за рахунок підприємства) буде — піп чи музика, чи й те і те. Ось, скільки раз працівники АЕС, і всі інші, хто супроводжував гроби своїх колег, близьких і рідних, що пішли від нас передчасно, а хоч раз задумалися, що є вина кожного у цім? А тих, хто каже, що не від цієї беди вмирають і стають каліками люди, давно пора змусити переконатися наглядно і науково (за їхній рахунок, але за участі представників справді незалежної громадськості).

Звичайно, що їх не переконаємо, але самі твердо знати мемо тоді, звідки в біді ноги, і відмовимося від їхніх благ, і тоді дасть нам Бог мати справжні блага без жертви здоров'ям і життям.

Анатолій Войтко
Скажіть, що стається з людьми, якщо на них впаде порція отакого атомного нещастя, як впало на ці кущі та дерева? Хто ж не вірить, приїдьте й подивіться, але ж й у вас таке є

На цих фото-фактах сліди діяльності Хмельницької АЕС в червні 2008 року в м. Нетішин. Бачимо вигоріло чорнобильським кольором, що нагадує рудий ліс після аварії на ЧАЕС, клапоту куща. Поруч росло вічно зелене деревце, так воно все стало рудим, то його викопали швиденько. Ось, на нижньому знімку, від нього видно, зліва від куща, лиш яму. Прямо, далі за дорогою, видніється школа № 1

Ще нижче, перед тією ж школою № 1, бачимо соню, звесни була зелена, а це ось суха, наче змерзла серед літа, після аварійної зупинки блока цього року.

І це деревце жило, серед двох дитячих закладів, недовго...

«ДОВІРА» - ПІДПРИЄМСТВО ІНВАЛІДІВ, ЯКОМУ БУДУТЬ ВІРИТИ!

Це підприємство засновано в місті Нетішин Хмельницької області ще в 2003 році Всеукраїнською громадською організацією інвалідів (ГОІ) «Допомога інвалідам Чорнобиля». На початку заснування та в 2006 році підприємство намагалось працювати. За другим разом навіть були вже замовлення від Хмельницької АЕС на виготовлення меблів, дошок. Але далі справа не пішла.

20 липня 2008 року Всеукраїнською ГОІ «Допомога інвалідам Чорнобиля», призначено керівником підприємства Мороза Ігоря Михайловича.

Орієнтовно з 10.09.08р вийде перша продукція меблів. Не дивлячись на те, що (можливо випадково, та після приїзду секретаря комісії) 3 вигідних контракти зірвано. Але Україна велика і закордонного замовника можна знайти, всіх не перекриють. Для цього, вивчено попит, відібрано надійних замовників, підібраний надійний колектив і 25 працівників вже працює. Більша половина — інваліди, біля 20 осіб — були безробітними. Підприємство продовжує набирати потрібних для розвитку підприємства працівників, бо є велика надія, що Бог йде цьому назустріч. Зауважимо, що це підприємство має призначення, не для збагачення когось, а для надання фінансової підтримки діяльності (ГОІ) «Допомога інвалідам Чорнобиля». Тобто для забезпечення незалежного від держави фінансування її діяльності. А це означає, що діяльність організації дедалі ставатиме все більше такою, яка потрібна інвалідам для захисту їхніх інтересів перед державою. Коли ж усе фінансування йде від держави, відстоювати щиро інтереси інвалідів перед державою — не завжди вдається, особливо, найскладніші, найнеобхідніші інвалідам. Потреба у таких підприємствах давно назріла, але їх виникненню в Україні перешкоджає радянська звичка наживатися з усього державного. Ніяк перевчити людей, особливо керівників, контролюючі та право-охоронні органи, що державне — це також наше, а коли це громадське підприємство, то це колективна власність, до якої й державі немає доступу.

Наразі, підприємством вже цікавляться потужні замовники, готові авансувати і навіть інвестувати виробництво, бо знають нового керівника, як здібного і спроможного створити сучасне Європейського типу підприємство.

Треба сказати, що і в цей раз починалося так, наче фінал має бути, як і перші дві спроби. У першій, підприємство починало діяти в приміщенні старого млина. Показали пуск його по телебаченню, щоб з першими, майже вручну виготовленими інвалідами, виробами броньованих дверей та меблів, привернути увагу влади, щоб допомогла та для реклами. Умови для виробництва — ніякі. Ось, на другий день приїхали електрики і вимкнули електропостачання, а ще через день — приїхали пожежні і взагалі опечатали приміщення.

Друга спроба, почалася вже з другим директором на новій базі, кращій, в 3-х приміщеннях, що залишилися від польських будівельників ХАЕС на піонерній базі. Держава з фонду соціального захисту інвалідів виділила кошти на закупівлю обладнання. Ці, вже виділені, кошти здобували півтора року з неймовірними зусиллями обласного осередку інвалідів, офіс якого був (бо вже забрали) в м. Нетішин. Доки гроші дали, ціни вирости більш як в два рази,

тому від замовлених верстатів відмовилися й взяти дешеві. Робота все ж пішла.

Через місяць-два на підприємство з'явилася з перевіркою секретар регіональної комісії з питань діяльності підприємств громадських організацій інвалідів у Хмельницькій області Літягіна Г.І та голова обласного фонду соціального захисту інвалідів Карапозюк В.М. Не стверджую, але факт, що після їхнього приїзду виробництво пішло на спад і невдовзі зупинилося.

На цей раз, могло бути те саме, або й швидше, бо дуже ймовірно, що саме це було метою приїзду пані Літягіної Г.І. Вбачається це з того, що приїхавши на підприємство, яке ще не почало виробництва (27 серпня 2008р.) не надала, на вимогу директора, документ і навіть відповіді щодо цілі перевірки, відмовилася від запису в журналі перевірок тощо. Була вона не одна, а теж з представником соцзахисту (на цей раз м.Нетішин). Перевіряючим не сподобалось, що їх не зустріли (директора якраз не було), що не подали каву. Запитувала пані Літягіна в голови Хмельницького обласного осередку — Христиненка Є.В.: «Що ви не знаєте, хто приїхав? Чому не доповіли, що приїхала Літягіна? Ви що не знаєте Літягіну?». Це все відбувалося при повнім кабінеті працівників підприємства.

Перевірили наявність трудових книжок, взявши довідки про кількість працюючих та скільки з них інвалідів. На цей час офіційно вже були оформлені 22 особи, з них 10 інвалідів. Здивована п. Літягіна потужністю і розмахом такого початку, бо не вірила, що починається справжнє виробництво, все ж сказала директору, щодо зустрічі її: «Пога-но починаєте, ми подивимося за вами з рік, а після будемо з вами балакати. І не думайте, що тільки ми вас перевіряти будемо, а й пожежна, і санстанція, і інші». Але директор вже лаяканий державним рекетом.

Справа втім, що цій комісії належить право розподілу коштів фонду, для облаштування робочих місць для інвалідів, на закупівлю обладнання для підприємств і т.д. Це бувають досить великі державні кошти. Наприклад, з офіційного аналізу фонду соцзахисту інвалідів в 2005 році видно, що на Хмельницьку область надійшло біля 800000 грн., але цією комісією розподілено лише 34791 грн.(9,9%) станом на 13.05.05 р.. Чи не отримують премію за економію? Чи це так, чи не так, то турботою про розвиток — не пахне. А ось торгувати — гондювати з тими, хто хоче людям справді щось зробити — є чим. Кажуть, що цей рік рахунок йде на мільйони, то ж п. Літягіна не безпідставно вимагає кави.

Та цього разу директор не заглядає їй в руки, а вимагає належне у таких випадках. Запитує, чи вділите на початок і що? Каву ж можна дати тій людині, котра розуміє важливість створення робочих місць інвалідам та безробітним і піклується про створення сприятливих умов для успішної діяльності таких підприємств та їх розвитку, задля підтримки розвитку громадського суспільства взагалі та соціального забезпечення інвалідів, зокрема. Брався за відродження цього підприємства директор, бо переконалий, що впорастеться й без такої «допомоги», що приводить або до кавали, або до погібелі.

Очевидно, що на цей раз підприємство не зупиниться, бо директор добре усвідомлює, що **закінчення на стор. 4**

СУДДІВСЬКИЙ І ПРОКУРОРСЬКИЙ ЦИНІЗМ ВИЩЕ ЗА ЖИТТЯ ЛЮДИНИ ТА ВЕРХОВЕНСТВО ПРАВА

12.08.08р. суд по кримінальній справі проти Хоменчука Д.В. і Андрюхова Д.І. у Славутському міськрайонному суді за участю судді Мацюка Ю.І. і прокурора Шуль знову не відбувся. Суд не може до сьогодні вирішити клопотання Хоменчука Д.В. про відвід прокурора та судді і про допуск захисника від правозахисної організації - Мороза І.М. Ухвали так і не оголошені в суді, попри неодноразові клопотання Хоменчука Д.В.

В практику і теорію кримінально-процесуального права України в Славутському міськрайонному суді, за участю прокурора Шуль, внесені «зміни», про які можливо не знали навіть горезвісні рейдер-депутати Верховної Ради

України. Щоб допустити захисника для підсудного Хоменчука Д.В., суддя вимагає погодження з іншим підсудним Андрюховим Д.І. та його адвокатом і з «потерпілим» (зробленим прокуратурою потерпілим, а насправді — міліціонером Лівінчуком А.А., який побив спільно з іншими міліціонерами підсудних нині Хоменчука і Андрюхова, що підтверджує багато очевидців — це і є причиною таких чудес судді). Навіть в Україні, такого судового розгляду кримінальної справи і такого прояву правового нігілізму і цинізму мабуть ще не бачив і не чув ніхто. Захисник Скриль З.І. — мати підсудного Хоменчука Д.В. для судді і прокурора у судовій процесі

— «ніхто» в повному розумінні цього слова. Від неї суддя не приймає клопотань, буквально закриває рот, лякає що видасть її з залу. Щоб оскаржити ці дії, вона вимагала письмово диск технічного фіксування судового засідання, а ле її його не дають. Для голови Славутського суду це звичайний судовий, продуманий хід, який має на меті виправдати побиття Хоменчука Д.В. і Андрюхова Д.І. працівником міліції Лівінчуком А.А. та іншими працівниками міліції Славутського МРВ УМВС, щонайменше визнати побиття «законними діями міліції» і оправдати так звані слідчі дії або, як вірогідно було задумано, й посадити побитих.

Віктор Боренко

КУДИ КРОКУЄ ПРОКУРОР...

01.08.08р. Славутською міжрайонною прокуратурою в особі старшого слідчого Комара І.В., письмово № 24/2829 вимагалось від голови спілки і комісії селян-співвласників с. Марачівка Позняківського П.А., до сьомого серпня провести загальні збори спілки селян-співвласників розпайованого майна і прийняти рішення на зборах про те, чи підтримує Спілка позов прокурора до колишнього директора ПОП (приватно орендне підприємство) ім. Михайлова - Мороза Михайла Євгеновича про стягнення на користь С п і л к и 119301,29 грн. Збори не відбулися, через відсутність кворуму присутніх членів спілки. Збрали лише 9 крикунів, на крик яких прийшли ще декілька селян. За згодою комісії і членів спілки, збори перенесли на 11.08.08р.

11.08.08р., перед зборами, старший слідчий прокуратури Комар І.В., організував обшук і виїмку бухгалтерських документів ПОП ім. Михайлова (всупереч заявленому Морозом Михайлом Євгеновичем відводу цьому слідчому прокуратури, що певне, за відсутності реагування на відвід, є порушенням закону та має ознаки перешкоджання господарській діяльності підприємства щодо непорушності права власності). Очевидно, що перед зборами відбулись, то була продемонструвати в селі, силу прокуратури. То ж прийшло трохи більше (представник прокуратури не казав, що кворуму нема). Проте, коли 11.08.08р. загальні збори спілки селян-співвласників с. Марачівка відбулись, то визнали — ту більш як 100-тисячну інвентаризаційну різницю пайового фонду у

2007 році, що всі трактори є в наявності, як і інші активи. Цивільний позов прокурора Мушинського В.С. до Мороза Михайла Євгеновича збори не підтримали і по суті визнали його безпідставним і надуманим. Прочитують місце з протоколу, щоб читач відчув атмосферу зборів: «Виступив старший слідчий прокуратури Комар І.В., який повторно пояснив суть позову (позовної заяви) і запропонував голові

працівників прокуратури Морозом Михайлом подати скарги про порушення кримінальної справи проти прокурорських дій, які вже двічі визнані (8 серпня та 17 жовтня 2007 року) судом незаконними!

Фактичні дії прокуратури, про які йдеться, не можливо розцінити інакше, як прояв умисної зацікавленості у фальсифікації матеріалів, щоб порушити кримінальну справу проти Мороза Михайла.

Тому і зрозуміло куди крокує прокурор, з невдалим для нього загальних зборів — шукати новий кримінал.

Але й кінець іде, який повинен завершитись для всіх праведним судом, й для тих, хто учинив цей, явно організований за змовою осіб, злочин проти Мороза М.Є. і його сім'ї, внаслідок якого він став інвалідом II групи.

Вихованець радянської прокуратури, прокурор Мушинський, звичайно так просто

комісії поставити на голосування чи підтримують власники дану позовну заяву. Голосували за -5 чол.; проти — 44 чол.; утримались — 0; не голосували — 9 чол. Вирішили: позов не підтримати».

На зборах, присутніх здивували, оприлюднені Морозом М.Є. постанови прокуратури, оскаржені Морозом до суду, як провокаційні щодо слідчих дій під час судового слідства прокуратури щодо Мороза М.Є. про незаконний примусовий привід і арешт. Селян вразила жорстокість і беззаконня. Особливо здивувало людей те, що Мороза подали в розшук, знаючи, що він лікується в обласній лікарні.

Старший слідчий прокуратури Комар І.В. незадоволений таким рішенням загальних зборів, які сам збирав, на емоціях погрожував знову подати в суд Мороза Михайла, явно залякував, бо на деяких

сто не здається, і на цей раз він опротестував рішення зборів, бо не вистачає кворуму. Хоч, крім присутніх на зборах фактично, було ще на 9 пайовиків довіреності і, власне, й ті, що не мали довіреностей від членів своєї сім'ї, могли за них голосувати і ці голоси певне дійсні, якщо члени сім'ї, яких не було на зборах не відмовляться від результатів голосування (коли вже збори так допустили) — але тут ми не будемо спорити з прокурором. Хай ще раз збирає кворум, куди ти сотні тисяч, що тут Мороз зберіг, а там «кудись» ділися. **Зоя Протричій (присутня на зборах)**

«ДОВІРА» — ПІДПРИЄМСТВО ІНВАЛІДІВ, ЯКОМУ БУДУТЬ ВІРИТИ!

закінчення, початок на стор. 3

Йому не дадуть діяти, якщо він погодиться на традиційні радянські умови спілкування виробника і інспекції. Тому, Ігор Михайлович вирішив будувати виробництво за стандартами Європи, пропонує інспекціям дати свої пропозиції завчасно, щоб воно відповідало таким стандартам і щоб для жодних порушень наших норм і правил на підприємстві не було навіть передумов. Тож хай йому помагає Бог, а фонд соцзахисту та комісія будуть робити належне ім за законом, бо при європейських директорах, інваліди розуміють, що від інвалідів залежить, чи потрібні їм такі інспекції на свою шию.

Христинченко Є.В.
— голова Хмельницького обласного осередку Всеукраїнської громадської організації інвалідів «Допомога інвалідам Чорнобиля»

ЮРИДИЧНІ КОНСУЛЬТАЦІЇ ПРОДАЖ ОБ'ЄКТА НЕЗАВЕРШЕНОГО БУДІВНИЦТВА

закінчення, почато в попередньому номері

завершеного будівництва; у графі «адреса об'єкту» запис про адресу земельної ділянки, на якій знаходиться об'єкт незавершеного будівництва, що має відповідати адресі, закріпленій у державному акті на право власності або постійного користування земельною ділянкою або договорі оренди, а також вказується кадастровий номер земельної ділянки;

у графі «підстава виникнення права власності» запис, в якому зазначається, що такою підставою для первинної реєстрації є державний акт на право власності або постійного користування земельною ділянкою або договір оренди земельної ділянки, договори, що свідчать про підставу виникнення права власності заявника (заявників) на об'єкт незавершеного будівництва або рішення суду.

КОЛИ ЛІКАРНЯНИ НЕ ВИПЛАЧУЮТЬСЯ

Під час перебування у відпустці за власний рахунок за захворів. Коли я виїшов на роботу і пред'явив лікарняний лист, адміністрація підприємства відмовилась оплатити листок непрацездатності. Чи правомірна така відмова?

Відповідно до п. 6 частини 1 ст. 36 Закону України «Про загальнообов'язкове державне соціальне страхування у зв'язку з тимчасовою втратою працездатності та витратами, зумовленими народженням та похованням» від 18.01.2001 р. № 2240, допомога по тимчасовій непрацездатності за рахунок коштів Фонду соціального страхування з тимчасової втрати працездатності (що виплачується з шостого дня непрацездатності), не надається за період перебування застрахованої особи у відпустці без збереження зароб-

Від редакції. Демократія не радянський базар, а чесний ринок і громадянське суспільство. Громадськості належить знати, як державні (тобто людські) кошти використовуються, тому просимо керівництво області, для читачів газети, наглядно пояснити ситуацію фінансування, яке здійснюється згаданими у цій публікації структурами. Звідки отримують, скільки, як розподіляють, кому і чому саме так? Нагадаємо, що це підприємство рахується працюючим з 2003 року, а тому, певне ще, на його діяльність повинно було щось виділятися, і з цих коштів, і з місцевого бюджету. Адже не таємниця, що на папері про підприємства інвалідів піклування — фінансування, велике. То де воно дівається, й чому на практиці треба на колінах просити, а швидше — ділитися, щоб дали?

У разі здійснення наступних трансакцій з нерухомим майном підставою для реєстрації буде, зокрема, рішення суду або договори відчуження об'єкта незавершеного будівництва;

у графі «примітка» запис, що є достатнім для ідентифікації об'єкта незавершеного будівництва.

Свідоцтво про право власності на об'єкт незавершеного будівництва для державної реєстрації цих об'єктів не видається.

Після проведення державної реєстрації прав власності на об'єкт незавершеного будівництва власнику (власникам) або уповноваженій особі видається витяг про реєстрацію прав власності на нерухоме майно та витяг з Реєстру прав власності на нерухоме майно.

ітної плати, творчій відпустці, додатковій відпустці у зв'язку з навчанням.

Перші п'ять днів тимчасової непрацездатності такої особи також не оплачуються відповідно до абзацу 7 п. 4 Порядку оплати перших п'яти днів тимчасової непрацездатності внаслідок захворювання або травми, не пов'язаної з нещасним випадком на виробництві, за рахунок коштів підприємства, установи, організації, затвердженого Постановою Кабінету Міністрів України від 6 травня 2001 року № 439.

Тобто, якщо працівникові було надано відпустку без збереження заробітної плати відповідно до статей 25, 26 Закону України «Про відпустки», то адміністрація підприємства правомірно відмовилась оплатити листок непрацездатності.

Підготувала Ірина ДИБА, ЮВУ

Передплатний індекс (08697), Каталог по Україні, виходить газета двічі на місяць

Ціна — на місяць (два номери) — 1 грн. 40 коп.; на 3 місяці — 4 грн. 20 коп.

«Вісник малозахищених»

Інформаційна громадсько-політична газета.

Засновник - ГО «З'єднання борців «За справедливість»».

Свідоцтво про державну реєстрацію КВ № 9485

від 11.01.2005 р.

Голова редакційної ради

Анатолій ВОЙТКО

Редакційна рада не завжди поділяє позиції авторів публікацій; залишає за собою право редагувати та скорочувати тексти, змінювати заголовки, відбору надісланих матеріалів. У разі необхідності редакційна рада буде погоджувати відредагований текст матеріалу з його автором.

Відповідальність за достовірність фактів, цитат, власних назв та інших відомостей несуть автори публікацій.

У разі передруку посилання на «Вісник малозахищених» обов'язкове

Розповсюдження газети частково безкоштовне
Програмні цілі: захист інтересів скривджених, принижених, знедолених і несправедливо ображених; надання консультацій, як добитися правди, створити себе добрим і світ справедливим

**Виявляйте зло,
боріться з ним,
домагайте -
ГУРТОМ ПОБОРЕМО**

Ааdаnа бааdаеd³:
вул. Незалежності, 10, м. Нетішин,
Хмельницька обл., індекс 30100
тел.(03848) 3-22-14, факс: (03848) 3-45-23,
e-mail: bzs@netish.com.ua; zbzs1@rambler.ru
веб-сайт, <http://zbzs.at.ua>

р/р 26004301071 ВАТ держ. ошад.
Банк, м.Славута МФО 375155,
Код ЄДРПОУ 22764531

Газета друкується
у Шепетівській міжрайонній друкарні
Св. ХЦ №008 від 9.10.2000 р.
Тираж: 5000 Зам. №